

Vil ministeren bekræfte eller eventuelt dementere, at dette dækker den danske stillingtagen til konflikten i Vietnam?"

**Svend Haugaard:** Af de første meddelelser fra NATO-mødet i London fremgik det, at der især fra norsk side, men også, omend i mere spagfærdige udtryk, fra Danmark var givet udtryk for en kritik imod USAs aktioner såvel i Vietnam som i Den dominikanske Republik. Man glædede sig derfor og sendte en taknemlig tanke til de to nordiske udenrigsministre, som turde tale Roma midt imod. Så meget større var skuffelsen, da en del blade ved mødets afslutning konstaterede, at man efter den fremsatte kritik var faldet til føje og havde accepteret, at de amerikanske bombardementer i Nordvietnam tjente en politik til fremme af verdensfreden. Jeg vil straks tilføje, at jeg tror ikke, at citatet fra Berlingske Aftenavis er en korrekt udformning af det danske standpunkt i sagen; så galt står det ikke til. Men da jeg ikke har set noget dementi, som der ellers nok kunne være anledning til, har jeg ment, det var rigtigt, at den højtærede udenrigsminister fik mulighed for at dementere og i øvrigt fik anledning til at give folketinget en korrekt orientering om den danske stillingtagen; en sådan har vi som bekendt ikke fået endnu.

De danske aviser har været meget sparsomme med deres oplysninger, måske fordi de bliver lige så dårligt orienteret fra udenrigsministeriets side som folketinget. Vil man kende noget til ordlyden af de fremsatte udtalelser, må man ty til udenlandske blade som New York Times og det franske Le Monde, men disse blade er desværre lidt svært tilgængelige for de fleste af os. Jeg synes, det virker meget utilfredsstillende, at man må gå til udenlandske blade for at få noget at vide om, hvad Danmarks udenrigsminister har sagt på Danmarks vegne i en så vigtig sag. Naturligvis er jeg klar over, at man ved slige lejligheder siger en del, som man antager det er nødvendigt at betegne som tophemmeligheder. Jeg forstår også udmærket godt, at der kan være ting, som man af hensyn til andre staters store sårbarhed ikke kan sige højt, men der kan næppe gives nogen fornuftig forklaring på, at udtalelser af den danske udenrigsminister,

der er citeret i New York Times, ikke kan stilles til rådighed for det danske folketing. Vi overvældes med betænkninger og tryksager om selv de mindste indenrigspolitiske spørgsmål, men kun en lille udsøgt kreds får besked om det langt vigtigere: vor stilling til udenrigspolitikken. Fra udenlandske blade har jeg en ret sikker fornemmelse af, at den danske udenrigsminister ofte har talt særdeles fornuftige ord på Danmarks vegne; ikke mindst har det glædet mig at se nogle udtalelser om erfaringerne fra Østafrika, men jeg synes alligevel, det ville være rigtigt, om vi blev orienteret om disse fornuftige ord.

Sammen med mit spørgsmål vil jeg derfor tillade mig at komme med en anmodning om, at folketinget må få en regelmæssig orientering om alle udenrigspolitiske begivenheder og ikke mindst om den danske stillingtagen dertil.

**Udenrigsministeren (Per Hækkerup):** Jeg kan besvare det ærede medlems spørgsmål til mig med at sige, at den gengivelse, det ærede medlem henviser til i Berlingske Aftenavis, ikke svarer til de faktiske forhold med hensyn til den danske holdning på mødet. Jeg kan endvidere henvise det ærede medlem til det communiqué, som ministermødet vedtog, og hvori der om dette spørgsmål siges, at ministrene efter en gennemgang af situationen i en række konfliktramte områder, deriblandt Vietnam, bekræftede alle folkeslags ret til at leve i fred og under regeringer efter deres eget frie valg. Jeg kan tilføje, at der blev ikke fra amerikansk side på NATO-ministermødet fremsat nogen anmodning til os eller andre om at udtale støtte til den amerikanske politik i Vietnam, og vi har da heller ikke fra dansk side afgivet nogen erklæring herom.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at det ville være i høj grad ønskeligt, om konflikten i Sydvietnam snarest kunne bringes til ophør, og at det sydvietnamesiske folk kunne få lov til i fred og frihed at bestemme, hvilken styreform landet og folket ønsker at have, og gøre det uden nogen form for fremmed indblanding.

Hvad angår orientering af det høje ting, har jeg orienteret det udenrigspolitiske nævn forholdsvis udførligt om NATO-